

Stručni rad

UVOĐENJE DRAMSKE SKUPINE U SREDNJOJ ŠKOLI

Natalija Šraml

Šolski center Novo mesto, Slovenija

Sažetak

Kroz tehnike i aktivnosti dramske skupine učenicima se pruža prilika da se poboljšaju u brojnim područjima kao što su samopouzdanje, komunikacijske vještine i međuljudski odnosi. Učenici ojačavaju maštu i smisao za umjetnost. Sve navedeno bilo je razlog za osnivanje dramske skupine i pripremu dramske igre prikladne za srednjoškolce. U članku je predstavljen početni program rada koji je izveden u protekloj školskoj godini. Vježbe su pažljivo odabrane i detaljno opisane.

Ključne riječi: srednjoškolska dramska skupina, dramska igra i vježba, improvizacija

1. Uvod

Iako mnogi glavnim ciljem dramske skupine smatraju uprizorenje dramskog teksta, već Draga Ahačić u svom priručniku za kazališno obrazovanje navodi da su glavna svrha i cilj dramske skupine u školi odgajanje buduće kulturne publike dok je prva briga tog odgoja razvoj dječje osobnosti. Smisao dramskog odgoja je stvoriti iskustva pomoću kojih će učenici bolje razumjeti međuljudske odnose, ojačati empatiju i bolje predviđati različite mogućnosti za emocionalne reakcije te razviti vještine rješavanja problema. Dramskim igrama razvijaju se kreativno razmišljanje i mašta.

Također, mnogi strani autori kao rezultat dramskih vježbi navode pomoć učenicima kod poboljšanja samopouzdanja, komunikacije, javnog nastupa te pri razvijanju drugih osobina koje pojedincima donose korist tijekom života. Prva godina u dramskoj skupini bila je posvećena provedbi takvih vježbi.

2. Dramske tehnike

Upotrijebljeno je sedam različitih dramskih tehnika, svaka skupina vježbi osmišljena je za razvijanje različitih kompetencija. Prva dva sata bila su posvećena igrama za upoznavanje sudionika, a zatim su u svakom satu izvođene tri ili četiri igre iz različitih skupina. S improvizacijama se započelo nakon mjesec dana drugih vježbi. Preporučuje se da se određene vježbe s vremenom ponove kako bi se mogao promatrati napredak.

Igre za upoznavanje treba izvoditi na početku rada dramske skupine. Sudionici se moraju upoznati, sprijateljiti čime se postiže opušteno okruženje potrebno za izvođenje dramskih vježbi. Bitna značajka dramskih vježbi jest sudjelovanje svih članova grupe kako bi se povećala kvaliteta timskog rada i sudjelovanja svih u dramskoj skupini.

Vježbe za zagrijavanje – namijenjene su zagrijavanju tijela, glasa i podizanju raspoloženja u skupini. Vježbe su kratke i može ih se provoditi na početku, između ili na kraju dramskog sata. Vježbe za tijelo najčešće su izvođene na početku, a različite grupne tijekom ili nakon dramskog sata.

Tjelesne vježbe – osnovni elementi kazališne umjetnosti su pokret i akcija. Tjelesnim vježbama nastoji se postići opuštenost u svladavanju tijela i sposobnost izražavanja gestama i pokretima.

Vježbe za razvoj pažnje/fokusa pomažu u razvoju koncentracije i sposobnosti fokusiranja na jednu točku.

Govorne vježbe koriste se za razvoj ritma, zvučnosti, razlučivosti i izražajnosti glasa. Govor treba biti čist, jasan, s dobrom dikcijom i artikulacijom.

Vježbe disanja pridonose jasnom i razgovjetnom izgovoru jer je disanje također važno u tjelesnim vježbama i kod nastupa koji zahtijevaju fizičku kontrolu.

Improvizacija se može provoditi individualno ili grupno, učenici mogu oponašati svakodnevne zadatke, osjećaje, karaktere. Improvizacija potiče i razvija sposobnost govora, promatranja drugih i sebe, sposobnost razumijevanja vlastitih osjećaja i osjećaja drugih čime se razvija tolerancija i poštovanje. Učenici trebaju slijediti pravila improvizacije – prihvatiti sve što netko izmisli, brzo reagirati, pojedinci ne smije predugo razgovarati i trebaju zapamtiti da bit nije biti najbolji, već biti dio grupe [1].

2.1. Igre za upoznavanje

Sve dramske igre izabrane su iz radnog materijala iz seminara Glumac – kazalište – predstava, s različitih internetskih stranica, YouTube portala Theatre game, iz priručnika Augusta Boala »Igre za glumce i neglumce« i priručnika Drage Ahačića i Viole Spolin.

Kako se zovem?

Skupina i učitelj stoje u krugu. Prvi učenik u krugu (proizvoljno odabran) napravi neki pokret i istodobno, izvodeći ga, izgovara svoje ime (pokreti trebaju biti jednostavni, poput čučanja, skakanja u zrak, hodanja naprijed...) Čitava skupina zajedno će ponoviti ime i pokret. Vježba se tako nastavlja u krug. Budući da se ime lakše pamti ako ga se prihvati gestom, na kraju igre svi se sudionici poznaju po imenu. Treba ih upoznati i učitelj, zato je poželjno da se uključi u igru.

Intervju – igra u parovima

Učenicima se daju upute da će voditi intervju u parovima, pokušavajući saznati što više zanimljivih informacija o svom partneru. Pitaju i odgovaraju naizmjenice, a na kraju se uloge mijenjaju. Kad završe, odabrani učenici ukratko predstavljaju osobu koju su ispitali. Kako bi razgovor tekao bez neugode, učitelj priprema moguća pitanja, na primjer: »Koji je tvoj omiljeni hobi?«, »Koju hranu ne voliš?«, »Kad bi mogao bilo kamo putovati, kamo bi prvo otišao?«, »Koji je tvoj omiljeni film/knjiga?«, »Koje je tvoje omiljeno doba godine i zašto?«, »Ako bi sletio na usamljeni otok, što bi volio imati sa sobom?«, »Čega se najviše bojiš?«, »Ako dobiješ na lutriji, što bi prvo kupio?«, »Kad bi morao odabrati novo ime, koje bi to bilo?«, »U koju bi se životinju volio pretvoriti?«, »Što je najvažnije što ti se dogodilo u životu?«, »Kad bi mogao, koju bi čarobnu moć izabrao?«

Što nam je zajedničko?

Sudionici se podijele u skupine po tri ili četiri igrača. Njihov zadatak je pronaći nešto zajedničko svima (broj odjeće, hobi, omiljenu pjevačicu, glumicu, bilo što). Nakon nekoliko minuta grupe predstave svoje zajedničko stajalište i na kraju se zajedno proglašava najbolja ideja.

Dobar dan

Učenicima se daje uputa da slobodno hodaju. Na znak učitelja pozdrave osobu s kojom su u tom trenutku najbliži i uspostavili su kontakt očima, ali pozdrav moraju izvesti

prema uputama. Prva je uputa da se rukuju i ljubazno pozdrave. Zatim nastavljaju svojim putem i čine to s kim god stupe u kontakt. Daje im se odmor otprilike minutu, a zatim učitelj daje upute za sljedeći pozdrav: »Susrećete prijatelja s kojim ste se jako dobro slagali, ali ga niste vidjeli pet godina.« Dok hodaju, opet se sretnu i pozdrave se na ovaj način. Slijedi sljedeća uputa: »Susrećete bivšeg učitelja koji vam se nije svidio, ali morate se rukovati s njim.« Učitelj može izmisliti bilo koji susret, dobro je predstaviti oko pet različitih načina pozdrava.

U red

Grupa stane u red, odnosno na različite načine, pri čemu moraju biti potpuno tiho. Načine predloži učitelj, počevši od lakših, na primjer – »stanite u red po veličini«, »po abecednom redu imena ili prezimena« te prelazi na teže – »stanite u red prema broju cipela«, »prema datumu rođenja«, »broju kućnih ljubimaca« i tako dalje. Učitelj također može reći na kojoj strani stoje oni s najviše i oni s najmanje (npr. najveći na lijevo, najmanji na desnu stranu).

Glava dolje, glava gore

Svi stoje u krugu. Kada učitelj kaže »glava dolje«, usmjeravaju pogled prema tlu, a kad učitelj kaže »glava gore«, učenici podižu glavu i usmjeravaju pogled prema nekome u krugu. Kada se između dvoje učenika dogodi kontakt očima, oni ispadaju/sjedaju na pod, a ostali nastavljaju dok se ne dobije pobjednika.

2.2. Vježbe za zagrijavanje

Branje jabuka

Ovo je vježba za zagrijavanje tijela. Svi stoje u krugu da »beru jabuke«. Učitelj surađuje i kaže da ih se prvo skupi osam odozgo (naizmjenično se zatežu lijeva i desna ruka, osam puta), zatim se osam jabuka »ukrade« susjedu (osam puta se naizmjenično istežu ruke u lijevu i u desnu stranu), zatim se izvadi »trula jabuka« (naizmjenično se dodiruje pod, osam puta). Vraća se na branje jabuka odozgo, drugi put odaberu se četiri jabuke, zatim dvije i na kraju jedna. Svaki put trebaju biti sve brži. Vježba se može ponoviti dva puta jer je namijenjena fizičkom zagrijavanju.

Skupno ustajanje

Svi učenici slobodno hodaju, učitelj upućuje da se brzina hodanja mijenja na njegov znak, s tim da broj jedan znači sporo hodanje, a broj pet brz. Učitelj izgovara bilo koji broj od jedan do pet, a sudionici međusobno prilagođavaju brzinu. Učitelj pljeskom daje znak da svi ustanu i kad počne brojiti, opet hodaju. Nakon nekog vremena učenici bi se trebali istovremeno zaustaviti bez ikakvog znaka, stoga se moraju promatrati jer je svrha vježbe osjetiti grupu.

Poklon

Učenici se podijele u parove. Jedan naizgled otvara poklon i bez govora pokaže što je dobio. Drugi ga promatra i pokušava shvatiti što je bio poklon. Na kraju mijenjaju uloge s partnerom.

Igra rupčićem

Učenici stanu u dva reda na udaljenosti od nekoliko metara licima okrenuti jedni prema drugima. Igrači u redovima označeni su brojevima, s time da brojanje za svaki red počinje u suprotnom smjeru (broj šest iz jednog reda stoji nasuprot broju jedan u drugom redu i tako dalje). Učitelj proziva brojeve koji na taj znak moraju potrčati i zgrabiti rupčić (ili neki drugi predmet) koji je postavljen negdje u sredini između dvaju redova. Osoba koja je prva zgrabila rupčić mora se vratiti na svoje mjesto prije nego što je takne protivnički igrač.

Slijepac

Grupa se podijeli u parove – jedan će partner biti slijep, a drugi ga treba voditi. »Slijepi« mora zatvoriti oči i držati se za voditelja. Vodič je odgovoran za sigurnost svog slijepog partnera – mora ga zaustaviti ako je u opasnosti da se sudari s drugom osobom ili udari u neki predmet. Nakon nekoliko minuta se zamijene.

Da, može!

Učenici slobodno hodaju i jedan od njih kaže: »Zagrlimo se!« Ostali mu odgovaraju: »Da, može!« Svi se zagrlje. Zatim opet hodaju dok netko drugi ne izgovori vlastitu ideju koju ostali uvijek prihvaćaju i provode.

2.3. Fizičke vježbe

Križ i krug

Na početku se učenici upozore da je vježbu gotovo nemoguće dobro izvesti, iako je teoretski lako izvodiva. Učenike se zamoli da opišu krug desnom rukom, velik ili malen, po njihovu izboru. To je lako, svakome uspijeva. Onda ih se zamoli da načine križ lijevom rukom što je isto lako. Na kraju ih se zamoli da učine i jedno i drugo istovremeno što je gotovo nemoguće.

Upiranje jedno u drugo

Učenici se postave u parove licem jedan prema drugome, držeći se za ramena. Na podu između njih nalazi se crta. Počinju gurati svom snagom. Kad jedna osoba shvati da je protivnik slabiji, popušta kako ne bi prešla crtu i kako ne bi pobijedila. Učenicima se objasni da upravo to glumac treba učiniti tijekom predstave – pomoći suigračima.

Hipnotizer

Jedan učenik ispruži dlan, prstima prema gore, nekoliko centimetara od lica drugog učenika koji je tada kao hipnotiziran i mora lice držati uvijek na istoj udaljenosti od ruke hipnotizera. Hipnotizer počinje nekoliko nizova pokreta rukom, gore-dolje, lijevo-desno, naprijed-natrag, itd. – partner se mora uvijati na sve moguće načine kako bi održao isti razmak između dlana i lica. Ruka nikada ne smije činiti prebrze pokrete koji se ne mogu pratiti niti se smije zaustaviti. Nakon nekoliko minuta glumci, vođeni i vodič, zamijene se.

Putovanje giba u krugu

Skupina stane u krug. Igra je slična igri »gluhi telefon«, s razlikom da pojedinac ne izmišlja riječi nego kretnju. Viđenu kretnju susjed treba ponoviti svom susjedu. Tako pokret putuje u krugu do kraja. Svaki igrač treba ponoviti kretnju svog prethodnika, a ne kretnju onoga koji ju je izmislio.

Hodajuće životinje

Učenici oponašaju vrstu hoda različitih životinja. Učitelj daje upute. Rak (na sve četiri, hodajući postrance kao rak, nalijevo i nadesno, nikad ravno naprijed). Majmun (hodanje tako da ruke uvijek dotiču pod, a glava uvijek prati crtu vodoravno s podom). Devin hod (na sve četiri, desna se noga pomiče s desnom rukom, lijeva s lijevom – tako da se prvo pomiče cijela desna strana pa cijela lijeva strana tijela). Klokanski hod (učenici se pogrbe i prime za članke, napreduju u skokovima i poskocima kao klokani).

Borba pjetlića

Igra za ravnotežu u dvoje. Učenici stoje svaki na jednoj nozi s rukama na leđima. Na znak učitelja pjetlići započinju borbu. Cilj igre je izbaciti protivnika iz ravnoteže samo guranjem. Gubi igrač koji prvi stane na obje noge. Nakon ove vježbe promijeni se pravilo – igraju se čučnjevi na jednoj nozi.

2.4. Vježbe za koncentraciju/fokus

Zip zap boing

Učenici stoje u krugu i pripreme se na prenošenje riječi »zip«, »zap«, »boing«. Pravila su sljedeća: učenik može dodati »zip« samo svom prvom susjedu s lijeva ili s desna, pokazujući smjer dodavanja pogledom i ispruženom rukom (udarac dlanovima i ispruženom jednom rukom). Svima ostalima u krugu daje »zap« istom gestom. Odabrani igrač »zip« ili »zap« dodaje naprijed ili kaže »boing« (pomalo zatrese rukama u zraku kao da je riječ odskočila od tijela) što znači da je riječ vratio i sada treba »zip« ili »zap« dati nekome drugome. Igrači moraju biti oprezni da ne pogriješe kome ide »zip«, a kome »zap«. Kada savladaju igru, onaj tko pogriješi, ispada.

Bum

Učenici stoje u krugu, a učitelj u sredini i rukama stvara »pištolj« kojim pokazuje na odabranog učenika i kaže »bum« što znači da igrač mora čučnuti, a njegovi susjedi s lijeve i desne strane »izvući pištolje« što je brže moguće i pucati isto rekavši *bum*. Tko prvi puca, pobjeđuje, a drugi ispada iz igre te sjedne. Ostali igraju dalje, sve dok ne ostane samo jedan. Igra bi trebala teći što je brže moguće.

Alen prodaje auto u Albaniji

Svi stoje u krugu. Učitelj je u sredini i odabere učenika kojem odredi jedno slovo, a učenik mora što prije pronaći ime, predmet i mjesto s početnim slovom koje mu je dodijeljeno, ali tvoreći rečenicu kao u naslovu igre. Ako ne uspije, ispadne i sjedne na pod. Igra se dok se ne dobije pobjednik.

Predmeti

Vježbu izvodi svaki pojedinac koji slobodno hoda i slijedi uputu učitelja. Učitelj rukom pokazuje bilo koji predmet i imenuje ga (na primjer, pokazuje stol i kaže stol). Nakon nekog vremena slijedi nova uputa: pokazuje na predmet, ali ga imenuje imenom koje inače pripada predmetu koji je pokazao prije (na primjer, pokazuje na stol, onda stolac i kad prstom pokaže stolac, izgovori stol). Vježbom se utvrđuju koncentracija i pamćenje.

Što je drukčije?

Učenici se podijele u parove, učitelj upućuje kako u 20 sekundi trebaju što bolje pogledati svog partnera i zapamtiti što više detalja. Nakon isteka tog vremena, prvi učenik se okrene i napravi tri promjene na sebi (zasuče rukav, zamijeni prsten na ruci ...), a zatim drugi treba primijetiti što je drukčije. Potom mijenjaju uluge.

Brojanje

Učenici stoje u krugu. Njihov je zadatak naizmjenično brojati, svaki kaže jedan broj, ali redosljed učenika nije određen. Kada dvoje sljedeći broj kažu istovremeno, broji se od početka. Mogu se natjecati do kojeg broja će uspjeti.

2.5. Govorne vježbe

Vježbe za pokretljivost govornih organa

Učitelj daje uputu za vježbanje čeljusti – učenici zijevaju i nježno pomiču donju čeljust lijevo i desno. Usnama kontinuirano izgovaraju mmmmmm, brrmmmmm, zzzmmmmm; oponašaju konja, (poput puhanja kroz usne), mukanje krave, smijeh Djeda Mraza (hohohoho.) Jezik protežu pet puta, pokušavaju dodirnuti nos, pretvaraju se da ližu sladoled, guraju jezik u ustima uz lice lijevo i desno, slikaju nebo, ponavljaju lalalalala.

Špageti

Učenici stoje u krugu. Učitelj daje upute da učenici stanu u krugu. Učenik na kojeg učitelj pokazuje mora riječ *špageti* izgovoriti s osjećajem koji također određuje učitelj. Kad učenik izgovori riječ, zakorači u krug, a zatim se vrati na svoje mjesto, osjećaj izražava i dok ulazi i dok izlazi iz središta u krug. Kad se vrati na mjesto, riječ s osjećajem ponove i ostali igrači. Odabrane emocije su, na primjer, uzbuđenje, razočaranje, bijes, samopouzdanje, sreća, ponos itd.

Pčela

Vježbu izvodi svaki učenik pojedinačno. Glumi da u ruci drži pčelu i oponaša njezin zvuk *bzzzzz*. Međutim, zvuk mora putovati dok pčela putuje u njegovim rukama. Ako pčelu podigne, glas ide više. Kad je spusti, glas pada i tako dalje.

Glas aaaa

Skupina oblikuje krug. Jedan učenik staje u sredinu i pokaže osjećaj, uzbuđenje služeći se samo glasom aaaaaa u svim njegovim modulacijama, poprativši to pokretom ili kretnjom. Svi u krugu ponavljaju zvuk i kretnju tri puta. Zatim u sredinu ulazi novi glumac i izražava novu ideju ili osjećaj, a krug opet sve ponavlja tri puta. Isto se može učiniti i s glasovima eeeeeeee, iiiiiiiii, uuuuuuu.

Baci zvuk

Svi stoje u krugu. Na učiteljev signal, određeni učenik proizvede zvuk (prirodne zvukove vjetra, mora, rijeke, zrakoplova, zvona ili zvukove životinja) i pošalje ga drugom učeniku kontaktom očima i prstom. Učenik zvuk prihvaća tako da ga ponavlja najbolje što može, a zatim izmišlja svoj i dodaje ga dalje.

Recept

Skupina se podijeli u parove. Učitelj svakom paru daje kratki recept napisan na papiru. Njihov zadatak je čitati recept kao napetu kriminalističku priču. U drugom dijelu mogu se promijeniti upute za čitanje. Mogu, na primjer, čitati kao dijete, starac, učitelj, svećenik. Prvo čita jedan, a potom drugi učenik.

2.6. Vježbe disanja**Disanje na leđima**

Polože se ruke na trbuh, izbaci sav zrak iz pluća i potom polako udahne, puneći prsni koš koliko god je moguće. Izdahne se. Ponovi se nekoliko puta. Ponovno se započne premjestivši ruke na dno prsnog koša, napune prsa pokušavajući ispuniti donji dio pluća. To se učini nekoliko puta. Isto se ponovi s rukama na ramenima ili u zraku pokušavajući ispuniti gornji dio pluća. Učitelj cijelo vrijeme tijekom provedbe daje upute.

Eksplorzija

Udahnuvši što više zraka, kroz usta ga se snažno izbacuje u jednome izdisaju. Zrak proizvodi zvuk sličan napadačkom krikom. Ponavlja se nekoliko puta.

Čivava i buldog

Na sve četiri. Jednom se oponaša disanje čivave koje je kratko i brzo, a drugi put disanje buldoga koje je dugo i sporo.

Polagano udisanje

Učenik podigne ruke što je više moguće, stojeći na vrhovima prstiju dok polagano udiše. Također polagano, izdahne sav zrak prvo se vrativši u normalan položaj, a zatim skupljajući tijelo sve dok ne zauzme što je manje moguće prostora.

Disanje po melodiji

Učenici se podijele u dvije grupe. Prva grupa pjeva melodiju koju druga grupa popratni disanjem naglašavajući ritam udisajima i izdisajima. Za početak bi melodija trebala biti relativno spora. Poslije se može ubrzati.

Jako brzo disanje

Učenik udahne što brže može što je više zraka moguće i odmah ga izdahne što je brže moguće. Učitelj mjeri vrijeme udisanja i izdisanja u jednoj minuti ili manje.

2.7. Vježba improvizacije

Autobus

Stolci se rasporede po dva zajedno, kao u autobusu. Učitelj odabere vozača. Kad autobus stane, učenik uđe i unese određenu emociju u autobus (plače, smije se, preplašen je, prehladen je – učenici sami izmišljaju). Tu emociju moraju preuzeti vozač i svi putnici. Igra se dok svi ne uđu u autobus.

Brzi spoj

Na pozornicu se postave dva stolca. Učitelj daje upute za brzo odigravanje spojeva u deset sekundi. Pozove se prvog učenika koji sjedne na stolac i čeka svog nepoznatog partnera u restoranu. On dođe, sjedne i mora se pobrinuti da to bude najgori spoj koji može zamisliti (govori gluposti, čudno se ponaša...). Tada drugi učenik sjedne na stolac prvog, a na spoj dolazi netko iz skupine.

Kamen i voda

Improvizacija se izvodi pojedinačno, a ostali u tišini promatraju onoga tko je izvodi i na kraju daju svoje mišljenje. Uputa učitelja je: »Zamislite kako stojite na stjenovitoj plaži, podižete mali kamen sa zemlje i bacate ga što dalje u more.« Učenik baca kamen dok njegov pogled prati let kamena i pad u vodu.

Veliko čudovište

Svi sjede u krugu po »turski«. Učitelj daje uputu da u sljedećih nekoliko minuta učenici zaborave da su ljudi i zamisle da su jedno veliko čudovište. Učenici se trebaju glasati i kretati kao jedno. Učitelj zatim polako daje upute (kako bi čudovište imalo vremena za izvođenje), a učenici ih izvode. »Čudovište spava, sve je jako tiho.«, »Čudovište se probudi.«, »Gladno je.«, »Ide u potragu za hranom.« (kreću se kao grupa, a ne pojedinačno) »Ono pjeva.« »Odjednom se čudovište jako uplaši.«, »Mora pobjeći i sakriti se.«, »Čudovište je tužno, umire...« Učitelj može smisliti drukčije upute.

Grah

Na pozornici su tri učenika. Igrač 1 sjedi i miješa virtualni lonac graha, druga dva su sa strane. Igrač 2 ulazi i pita: »Što imate u loncu?« Igrač 1: »Grah, želite li probati?« Igrač 2: »Naravno.« Igrač 1 dodaje mu naizgled punu žlicu i igrač 2 padne na pod. Igrač 1: »Liječnik, ima li ovdje liječnika?« Dolazi treći igrač. Igrač 3: »Ja sam liječnik, što nije u redu?« (Igrač 2 provjerava puls). Igrač 1: »Pojeo je moj grah.« Igrač 3: »Ovaj čovjek je mrtav.« Kraj scene. Improvizacija se ponavlja nekoliko puta, zamjenjujući sve ili neke glumce, ali svaki put se promijeni način izvođenja – na primjer: usporeno, vrlo brzo, poput baleta, poput suprotnog spola, poput opere, kao da ste slijepi ...

Mašina

Svi učenici stoje kraj zida. Učitelj odluči koji stroj treba napraviti (traktor). Jedan učenik stane u sredinu i zamišlja da je neki dio složenog stroja. Započinje pokret tijelom prateći ga odgovarajućim zvukom. Prilazi drugi učenik i dodaje novi dio stroju (svoje tijelo) proizvodeći novi pokret i zvuk. Prilazi treći učenik i čini isto tako, sve dok konačno svi učenici nisu uključeni u stroj. Učitelj onda zamoli prvog učenika da ubrza – svi moraju slijediti tu promjenu. Kad stroj dođe do granice eksplozije, učitelj zamoli prvog učenika da uspori, sve dok cijela grupa ne završi zajedno.

3. Zaključak

Pokazalo se kako je dramski klub dobra ideja jer su učenici voljeli dolaziti na satove dramske skupine. Dramske vježbe različitih skupina postigle su svoju svrhu. Od samog početka sudionici su se zbližili i postali prijatelji, vježbe su izvodili sve opuštenije, a bila su vidljiva i poboljšanja u improvizacijama. Također, tijekom satova naučili su osnovne pojmove dramske teorije, upoznali funkcioniranje kazališta i profesije potrebne za pripremu kazališne predstave. Kasnije je potrebno usredotočiti se na upoznavanje dramskog teksta, prvo ga upoznati kroz dramske tehnike i postupno se pripremati za izvedbu.

4. Literatura

[1] Ahačič, D. (1969): Mladina na odru, Mladinska knjiga, Ljubljana.

[2] Boal, A. (2009): Igre za glumce i neglumce, Hrvatski centar za dramski odgoj, Zagreb.

[3] Drama Menu. Url:

https://www.youtube.com/channel/UChFbmxYZ8VVThe_mcD1vo_A

[4]. Spolin, V. (1998): Improvizacije za gledališča, Ljubljana, Zveza kulturnih organizacij Slovenije.